

DE BOEKEN VAN MIJN LEVEN

WELKE VIJF BOEKEN ZIJN BELANGRIJK GEWEEST IN HET LEVEN VAN SCHRIJVER MIREILLE GEUS (55)?

'Dit boek leerde me dat je via romans in het hoofd van iemand anders kunt kijken'

'Urenlang las mijn vader me hieruit voor'

'De poëzie van Herman de Coninek raakte me diep'

'Een beetje geheimzinnig, en daarom zo fijn'

'Door dit boek heb ik mijn wortels terug gevonden'

De laatste tijd gaf Mireille Geus behoorlijk wat interviews aan radio, tv en geschreven pers over haar persoonlijkste boek tot nu toe, *Madame Jeanette*, dat is gebaseerd op haar moeilijke jeugd. Het is na al dat naar buiten treden fijn dat er nu een periode aanbreekt waarin ze weer 'naar binnen' kan, zegt ze in haar werkkamer in het Kunstfort bij Vijfhuizen. Daar werkt ze aan nieuwe verhalen. Mireilles ingewikkelde tienerjaren – haar moeder overleed toen ze negen was, haar alcoholistische vader kon slecht voor haar zorgen – hebben haar schrijverschap aangewakkerd. "Ik dacht altijd dat het één niks met het ander te maken had," zegt Mireille, "maar doordat ik voor mijn roman terugkeerde naar die tijd, ontdekte ik dat mijn schrijven er juist hartstikke veel mee te maken heeft. Ik was een dromer, wilde niet graag in de heftige werkelijkheid zijn. Een juf op de basisschool zei: 'Jij kunt goed verhalen vertellen.' Dat heb ik omarmd, vastgehouden en ontwikkeld." Na de lerarenopleiding Nederlands en de Schrijversvakschool debuteerde Mireille in 2003 met het kinderboek

Virenzo en ik, drie jaar later won ze met haar tweede jeugdroman *Big de Gouden Griffel*. In 2016 debuteerde ze voor volwassenen met *Een makkelijk kind*, nu gevolgd door *Madame Jeanette*.

DE BRIEF VOOR DE KONING – TONKE DRAGT

"Ik heb hier mijn eerste druk uit 1962, gelamineerd door mijn vader. Hij heeft het me denk ik voorgelezen toen ik een jaar of acht was. Het iconische verhaal over schildknaap Tiuri, die een gevaarlijke tocht onderneemt om een belangrijke brief bij koning Unauwen te bezorgen, was eigenlijk nog te moeilijk voor mij. Ik begreep het niet helemaal en vond het erg geheimzinnig, maar juist daarom zo fijn. In het echte leven begreep ik de wereld ook niet zo goed. Het boek was voor mij zoals de wereld: verwarrend, mysterieus, spannend soms. Dat gevoel bij dit boek, die herinnering, wil ik bewaren. Daarom wil ik het nu ook niet herlezen." >

Door het schrijven van mijn roman is de Surinaamse keuken weer terug in mijn leven

MERIJNTJE GIJZENS JEUGD EN JONGE JAREN – A.M. DE JONG

“De drie delen hier op tafel ruiken nog naar de sigarenrook van mijn vader. Nadat mijn moeder stierf, ging ik als enige van ons gezin bij mijn tante wonen. Mijn zus en broer, die andere vaders hadden, kwamen elders terecht, mijn broer uiteindelijk in een kindertehuis. Ik was twaalf toen ik bij mijn vader terugkwam. Er brak een donkere tijd aan. Hij dronk veel, had verdriet over het uiteenvallen van ons gezin en de dood van mijn moeder en kon niet voor me zorgen. In perioden dat hij goede voornemens had, las hij me voor uit de streekromans over Merijntje. Hij vond die zelf erg mooi en moest er vaak bij huilen. Van Merijntjes belevenissen herinner ik me weinig, maar ik weet dat mijn vader het Brabants dialect geweldig kon nadoen. Hij las uren, terwijl het langzaam donker werd en we het avondeten vergaten. Het is mijn beste herinnering uit die jaren.”

DE SCHAAMTE VOORBIJ – ANJA MEULENBELT

“Dit gedurfde boek las ik rond mijn zestiende. Ik was bezig met vriendjes en vroeg me af hoe je weet wie de ware is, hoever je met een jongen kunt gaan en wanneer je nee moet zeggen. Meulenbelt verhaalt openhartig over haar relaties en seksualiteit en over de beginjaren van de vrouwenbeweging. Ik vond het geweldig spannend dat ze al die dingen gewoon op papier durfde te zetten. Ik dacht dat liefde, relaties en seks privéonderwerpen waren, maar zij liet zien dat je daar open over kon praten. Dat werkte bevrijdend. Ik werd me er ook heel erg van bewust dat je via een boek in het hoofd van iemand anders kunt kijken. En het hoofd van Anja Meulenbelt, wat zij allemaal dacht en voelde, vond ik héél interessant.”

Guilty pleasure:
 “Roddelbladen en Bouquetreeksboekjes. Als twintiger smulde ik tijdens mijn lerarenopleiding Nederlands al van de Bouquetreeks. Ik zou er best eens één willen schrijven.”

INTERVIEW BAS MALIEPAARD FOTOGRAFIE SASKIA LELIEVELD STYLING ANNE-MARIE REM VISAGIE CARMEN ZOMERS AGENCY

DE GEDICHTEN – HERMAN DE CONINCK

“Een paar jaar geleden heeft mijn zoon een ernstig, eenzijdig ongeluk gehad met zijn snorscooter. Mijn man, dochter en ik werden midden in de nacht uit ons bed gebeld. Onze zoon had een schedelbasisfractuur en drie hersenbloedingen, hij was buiten bewustzijn. De artsen vroegen ons na te denken over wat we wilden, want het zag er slecht uit. Het was een afschuwelijke ervaring. Ik ben niet gelovig, maar heb gebeden met alles wat ik in me had. Wonder boven wonder werd hij toch wakker. Hij herkende me niet meer en was vergeten hoe hij heette, maar na een klein jaar revalideren is hij vrijwel volledig hersteld. Ik kon in dat jaar niets lezen, behalve de prozaïsche gedichten van Herman de Coninck. Zijn poëzie was behapbaar, helder en raakte me diep. Het gedicht *Melle*, dat over sterven gaat, kan ik nog steeds niet lezen zonder te huilen.”

UN BUKU – EVELINE STOEL, MIRJAM VAN DER RIJST E.A.

“Uit dit boek heb ik gisteren nog gekookt. Mijn moeder was een witte Surinaamse, ik ben dus een halfbloed, al noem ik dat in mijn roman *Madame Jeanette* een dubbelbloed. Ik herinner me dat mijn moeder vaak lang in de keuken stond en de maaltijd met enige trots op tafel kwam. Na haar dood is de Surinaamse keuken uit mijn leven verdwenen, maar door het schrijven van mijn roman kwam deze terug. Ik ben samen met mijn kinderen workshops gaan volgen en laat mijn hoofdpersoon dat ook doen. Surinamers koken soulfood, met diepe smaken, pittig en verwarmend. Ik vind het heerlijk, maar het is wel bewerkelijk. Vanavond krijg ik vrienden te eten, dus vorige week ben ik al begonnen met inkopen doen bij de toko en heet zuur maken, gisteravond heb ik al kip met azijn gewassen. Door de cursussen en dit boek heb ik een deel van mijn wortels teruggevonden.” ●

Bewonderde schrijver:
 “Connie Palmen, om haar roman 'De wetten', om hoe zij over haar leven en verdriet schrijft en omdat ze ruimte durft in te nemen.”

Op mijn nachtkastje:
 “'Family business' van mijn Canadese nicht Renny Degroot. Ik heb haar twee keer ontmoet en we mailen vaak.”

Boekenlegger of ezelsoren?
 “Beide, ik begin altijd met goede moed met een boekenlegger en ga over tot ezelsoren.”

Bieb of boekhandel?
 “Na een leven van zuinig doen, koop ik graag nieuwe boeken. Boekhandel dus.”

Klassieker die ik echt eens zou moeten lezen...
 “'Oorlog en vrede', 'Madame Bovary' en 'Lolita'. Meerdere keren in begonnen, maar steeds afgehaakt. Terwijl ik ze wel goed vind.”

Hier kwam ik niet doorheen...
 “'Tonio' van A.F.Th. van der Heijden. Ik kon het niet aan om over zijn verlies te lezen, zeker omdat ik mijn eigen zoon ook bijna ben kwijtgeraakt.”